VIAȚA SPORTIVĂ A ORAȘELOR ȚĂRII

DEJ

VIAȚA SPORTIVĂ A ORAȘELOR ȚĂRII

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘCOLARĂ LA TEMELIA ACTIVITĂȚII SPORTIVE

Te puteai crede în plină comedie caragialescă. În anul 1972, o reclamație adresată inspectoratului școlar arăta, cu sfîntă indignare, cerînd măsuri în subsidiar, că „directorul liceului joacă baschet cu elevii și încă îmbrăcat cu pantaloni scurți!" Dascălul incriminat își recunoaște, spășit, vina : la peste 40 de ani, el face sport, aruncă la coș odată cu elevii și la această îndeletnicire umblă sumar îmbrăcat, scuzîndu-se că în redingotă i-ar fi fost ceva mai incomod...

Lăsînd la o parte nota glumeață care însoțește simburele de adevăr de mai sus, nu ne-a fost deloc greu să detectăm la liceul „Andrei Mureșanu" din Dej o atmosferă sportivă pe linia celei mai bune tradiții a sportului școlar transilvănean. Profesorul Ioan Mureșan, directorul liceului, a făcut în tinerețe box la Timișoara, dar dragostea de sport i-a rămas nu numai dintr-o fericită experiență personală, ci și din temeinice convingeri pedagogice. În ciuda aparențelor, el nu predă educația fizică, ci e dascăl de științe sociale. Iar sprijinul său pentru activitatea sportivă în școală e mai curînd un fel de tutelă invizibilă. „Dacă sportului i se acordă acum mult mai multă importanță în școala noastră decît în trecut — ne spune prof. Mureșan — aceasta se datorește mai multor factori și nu în ultimul rînd faptului că ne-am străduit să întărim baza materială a acestei activități". În ultimii ani a fost reamenajată sala de gimnastică, s-au realizat în perimetrul școlii terenuri în aer liber (pentru handbal, baschet, volei și cu posibilități de iluminare nocturnă) mărginite de cîteva rînduri de gradene, s-a bituminizat curtea. Și condițiile ar fi putut fi încă și mai bune, dacă apele pustiitoare ale inundațiilor n-ar fi suprimat alte terenuri sportive ale școlii.

O pauză fierbinte (îmbietoarea cană cu lapte cald) într-o după-amiază geroasă.

RANG EGAL ÎN CANCELARIE

Cu multă plăcere, am constatat că la acest liceu — spre deosebire de multe altele — profesorilor de educație fizică li se acordă rang egal în cancelarie, unde nu mai sînt tratați ca... „profesori de dexteritați". Stabilirea acestei situații se datorește nu numai atmosferei întronate de directorul cu dragoste de sport, ci mai ales modului cum înșiși profesorii de educație fizică au ridicat orele predate la nivelul cerințelor, la nivelul celorlalte discipline, în așa fel încît astăzi sportul poate sta cu fruntea sus, în școală, alături de limba română, de matematică, istorie sau fizică.

La dezvoltarea activității sportive în școală, la crearea unei adevărate emulații sportive, contribuția principală revine dascălului — cel mai vechi în disciplină — prof. **Iosif Szilágyi**, prezent de 15 ani în școală și care a dat tonul unei anumite permanențe, unei linii creatoare de tradiție. De cîtăva vreme, absolvenții liceului, care urmează studii în domeniul educației fizice, se întorc ca profesori la propriul lor liceu! În această situație pulidutoare se află acum profesorii **Leontina Stăvaru** și **Alexandru Rusu**.

ABC-ul performanței : profesorul Gheorghe Cojocaru și elevul Marius Aron

Cu asemenea profesori, dăruiți meseriei lor și pasionați de ea progresul fizic al masei de elevi este asigurat. Și astăzi, în oraș, oamenii spun după manifestații sărbătorești : „se vede cînd trec elevii!" Dar cîștigul stă nu numai în conformația fizică, ci și în cea morală a elevilor. Am ascultat, la Dej, înduioșătoare povestiri — de a căror veridicitate n-avem motive să ne îndoim — despre comportamentul tinerilor școlari sportivi. În deplasările lor, pentru competiții, prin orașele țării, ei nu uită să viziteze muzee și expoziții, iar adesea profesorii au fost surprinși de cumințenia celor care, în trenul de întoarcere, își citeau lecțiile.

O experiență foarte pozitivă este de înregistrat în jurul echipelor de performanță ale școlarilor. Fiecare din acestea stă sub tutela cîte unui „comitet de părinți", care își deleagă reprezentanții la toate deplasările echipelor !

APORTUL ORGANIZAȚIEI U.T.C.

Alați prețioși găsesc exercițiul fizic și sportul școlar de performanță și în organizația U.T.C. și îndrumătorul acesteia, profesorul **Dan Mîrza**, și el un fost elev al liceului „Andrei Mureșanu" din Dej. Atașament și preocupare care nu se citesc numai în sprijinul oferit pentru mobilizarea elevilor în acțiuni de amenajare a bazelor sportive ale școlii sau în înțelegerea acordată activităților sportive pe care le situează printre cele cu pondere în școală, ci și în suita inițiativelor menite să apropie exercițiului fizic cît mai mulți tineri, să le sporească interesul pentru această activitate și să răsplătească eforturile.

Din suita acestora, de cea mai mare popularitate se bucură premiul „Andrei Mureșanu", o distincție acordată pe domenii de activitate : cea mai bună organizație U.T.C., cel mai competent cerc științific, cea mai bună echipă sportivă, cel mai merituos sportiv etc. Iar pentru ca premiul să aibă efectul scontat, el este înmînat imediat ce s-a consumat o acțiune sau după ce unul dintre membrii colectivului s-a remarcat deosebit într-una din activități. Așa s-a întîmplat și anul trecut cînd îndrumătorul U.T.C., Dan Mîrza a făcut, pe o motocicletă, drumul de la Dej la Zalău, pentru a înmîna diploma de merit echipei feminine de baschet care cîștigase, aici, unul dintre cele mai dificile meciuri ale „zonei".

Acum, după cum ne informa același destoinic animator al activității sportive din școală, se află în stare de concept „Trofeul Andrei Mureșanu", o competiție de amploare care urmează să se desfășoare, în fiecare vacanță de primăvară (la handbal, baschet, volei și atletism), și la care vor fi invitate echipe de la școli din diferite localități, scopul principal reprezentîndu-l apropierea și cunoașterea elevilor cu preocupări similare.

Tot în sfera acelorași preocupări se înscrie și intenția unui trofeu al tuturor liceelor care poartă numele patriotului Andrei Mureșanu, o acțiune de amploare la care liceul din Dej solicită concursul tuturor omonimelor din țară, care urmează să stabilească principiile de întrecere și disciplinele sportive care vor intra în concurs.

Un binemeritat interes acordă organizația de tineret și acțiunilor turistice, desfășurate atît pe traseele din jurul Dejului cît și pe meleaguri mai îndepărtate — după cum vorbesc fotografiile din vitrina sportivă a școlii ca și „jurnalele de bord" ale echipajelor plecate în primele expediții.

Relevînd dublul rol al acestor acțiuni : de reconfortare și de instruire, îndrumătorul U.T.C. ne-a vorbit totodată despre o nouă intenție pe care școala dorește s-o pună în aplicare : cea care prevede ca, într-un interval de 4 ani — cel corespunzător ciclului V—VIII — toți elevii liceului să facă un tur al României, astfel ca debutul în ciclul superior de învățămînt să fie sprijinit pe un sumum de cunoștințe (de geografie, istorie, științe naturale, literatură etc.) atît de necesare în studiile liceale.

O ASOCIAȚIE SPORTIVĂ DE VAZĂ

Firește că, oricît de exemplară, activitatea unei singure școli nu poate decît să sugereze tabloul sportiv general al unui oraș de talia Dejului. De integritatea acestui tablou se îngrijește Consiliul municipal pentru educație fizică și sport (președinte **Gheorghe Gherasie**), a cărui mîndrie profesională se întemeiază pe cîteva realizări locale.

Un centru polisportiv — într-un local central, încă impropriu chiar și după recentele amenajări — găzduiește secții orășenești de gimnastică și box. În sala utilată cu spaliere, saltele, oglinzi, plase elastice și aparatura adecvată, prof. **Gheorghe Cojocaru** se străduiește să transmită copiilor dragostea de gimnastică. Și nu s-ar putea spune că nu are succes, de vreme ce, cu prilejul vizitei noastre, am văzut cîteva elemente foarte talentate, printre care vom remarca pe premiantul (și) la învățătură **Dumitru Negreanu** și pe micuțul (10 ani) **Marius Aron**, plin de curaj și sîrguință. În sala vecină, tot atît de frecventată, tehnicianul constructor **Ioan Țopan** introduce în tainele boxului o mulțime de tineri, ajutat de consacratul **Lászlofi** ; printre speranțele locale, în primul rînd : ușorul **Mircea Bonțideanu**.

Asociația sportivă de vază a orașului rămîne „Unirea" (președinte **Gheorghe Budăceanu**, secretar **Cornel Pop** — și poate n-ar trebui să uităm pe acel admirabil suporter nr. 1, **Silviu Andru**). Asociația întrunește, pe plan orășenesc, grupe sportive din 5 mari întreprinderi industriale, ajungînd pînă la un total de aproape 3 000 de membri. Aeromodelismul e sportul de emblemă, de vreme ce pilotul **Emil Teutișan** și mecanicul **Victor Racolța** au adus orașului, 3 ani la rînd, titlul național la aeromodele captive ; succesul acesta a determinat recent și construirea unei piste de beton, de nivel internațional, pe malul Someșului.

Dacă se joacă mult tenis de masă e și din pricină că de aici a pornit fostul campion al țării **Dorin Giurgiucă**. Dar și pentru că — potrivit spuselor localnicilor — „iarna nu prea ai altceva de făcut". Oricum, e mai bine să faci sport decît să-ți pierzi vremea în fumăria și tensiunea jocului de rummy ; din păcate asociația „Unirea" a îngăduit transformarea popicăriei sale într-un fel de tavernă, un refugiu pentru mulți pierde-vară. Mult mai frumoasă și utilă e inițiativa deschiderii patinoarului natural, unde fostul fotbalist și mecanic de locomotivă **Ioan Buzaș** dă lecții de alunecat pe gheață copiilor, pentru ca apoi, în pauze, să-i invite să bea cîte o cană cu lapte fierbinte oferită (în prețul biletului de intrare !) de către asociația sportivă. Bătrînul ceferist, care, după cum se vede, nu se poate despărți de sport nici la anii pensionării, îi privea galeș pe elevii săi de pe patinoar și ne spunea : **„Ehei, dacă pe vremea mea am fi avut asemenea condiții de făcut sport ! De aceea le spun eu, acum, mereu copiilor : numai partidului comuniștilor să-i mulțumiți voi pentru tot ce aveți astăzi !"**

Nușa DEMIAN
Victor BĂNCIULESCU
Foto : **Dragoș NEAGU**

ZIARUL „ROMÂNIA LIBERĂ" LA A 30-a ANIVERSARE

În mod obișnuit, sărbătoarea unui ziar este sărbătoarea cititorilor săi. Dar atunci cînd ziarul a fost fidel de la primul său număr unui crez care a animat și animă masele — independența, democrația și prosperitatea țării — sărbătorirea sa cuprinde o semnificație mult mai largă. Și ziarul „ROMÂNIA LIBERĂ" — care, în acest sfîrșit de ianuarie, aniversează trei decenii de la apariția primului său număr — s-a înscris cu convingere comunistă, combativitate revoluționară și pilduitor patriotism, în rîndul publicațiilor conduse de partid.

În anii de cruntă ilegalitate, cînd cuvintele de foc ale comuniștilor luminau calea și îmbărbătau larga mișcare antifascistă, „România liberă" era o prezență tonică, o deviză și o chemare la luptă. **„Lupta ce o ducem —** se scrie în editorialul primului său număr — **este a întregii suflări românești".**

Cu consecvență și-a urmat ziarul drumul și istorica zi a Eliberării — piatră de hotar în lupta maselor conduse de partid — a însemnat și prima identificare la lumina zilei, a frontispiciului gazetei cu noua realitate. România păși pe calea independenței sale reale, a dreptății sociale, a unui viitor fericit. Și sub steagul partidului, mobilizînd masele la reconstrucția țării și, apoi, la marea operă de edificare a socialismului, „România liberă" a fost o tribună a experienței înaintate, deschisă combativității și eticii cetățenești, un cronicar entuziast și fidel al anilor de avînt creator în care România a pășit pe drumul construcției societății socialiste multilateral dezvoltate.

La aniversarea confratelui nostru într-un scrisul cotidian, colectivul redacțional al ziarului „Sportul" adresează „României libere", lucrătorilor săi care au fost distinși ieri cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România, calde felicitări și îi urează noi succese în reflectarea bogatei realități a patriei noastre, în promovarea politicii clarvăzătoare a partidului.

ÎN C.C.E. LA HANDBAL FEMININ

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA SUSȚINE SÎMBĂTĂ UN EXAMEN DIFICIL: returul meciului cu F.I.F. Copenhaga

Ah ! Iar ați greșit... — pare să spună antrenorul Lache, enervat de erorile în lanț comise de elevele sale. Poate că la Copenhaga va avea o mînă mai fericită.
Foto : Dragoș NEAGU

Sîmbătă, la Copenhaga, campioana de handbal feminin a României, Universitatea Timișoara, susține un examen important : partida retur cu **F.I.F. Copenhaga** din cadrul sferturilor de finală ale Cupei campionilor europeni.

Este, desigur, un moment dificil pentru handbalistele noastre. La Timișoara, în meciul tur, ele au reușit să cîștige cu 13—10, după un meci nesatisfăcător, în care n-au etalat nici 50 la sută din posibilitățile reale pe care le au. Înhibate, copleșite de emoție, timișorencele n-au putut să fructifice arsenalul de elemente tehnico-tactice pe care le posedă și să depășească mai net partenera de întrecere. Doar trei goluri avans au luat în partida desfășurată pe teren propriu și — oricît am dori să fim de îngăduitori — „zestrea" este săracă.

Ceea ce are darul să îngrijoreze pe suporterii Universității este faptul că, în ultimul turneu de sală de la Iași, formația a marcat un declin accentuat. Ea a pierdut întîlnirile cu Textila Buhuși și I.E.F.S. din cauza unui joc lipsit de orizont, departe de cel demonstrat în turneele anterioare.

După încheierea turului de sală, Universitatea Timișoara a rămas încă trei zile la Iași. Lector univ. Constantin Lache a programat luni dimineață un antrenament, iar marți după amiază un joc cu Universitatea Iași. El ne mărturisea că echipa se redresează, că există semne evidente de revenire a majorității jucătoarelor la valoarea cunoscută.

Campioana țării sosește azi în Capitală, urmînd ca mîine dimineață să plece, cu avionul, la Copenhaga. Înainte de „start", antrenorul Lache a cerut și a obținut permisiunea Televiziunii ca echipa să vizioneze încă o dată înregistrarea partidei tur cu F.I.F. Copenhaga, de la Timișoara. Astăzi după amiază, la ora 17, handbalistele din Timișoara vor fi deci oaspetele Televiziunii. Să sperăm că filmul meciului le va da posibilitatea timișorencelor să constate greșelile grave făcute în prima partidă și — lucrul cel mai important — să găsească cele mai eficiente căi pentru revenirea la potențialul cunoscut. Numai astfel există șanse pentru ca păstra în meciul de la Copenhaga avantajul minim creat pe teren propriu.

F.I.F. Copenhaga își pregătește cu grijă replica. Anne Marie Nielsen și colegele sale au făcut zilnic antrenamente, au exersat scheme pentru anihilarea principalelor realizatoare ale românceloror. Cum este și firesc, danezele își pun în acest meci, mari speranțe de calificare în semifinale. Jucătoarele cu mai multă experiență competițională (Annete Dahl — 27 de ani, Anne Marie Nielsen — 32 de ani, Lilli Rosenlund — 29 de ani, Birthe Hansen — 27 de ani) știu că nu va fi ușor, că Universitatea Timișoara are o valoare net superioară celei arătate în partida de la 20 ianuarie. Așadar...

Confruntarea din acest sfert de finală este cea mai echilibrată din cîte a programat pînă acum actuala ediție a Cupei campionilor europeni. Poate că acest lucru le va mobiliza pe sportivele timișorence pentru realizarea unei performanțe de bună valoare, care să surprindă plăcut lumea handbalului. Îi dorim succes deplin reprezentantei noastre în dificila ei încercare.

Hristache NAUM

VALENTINA CIOLTAN POATE ARUNCA 19 METRI CHIAR ÎN ACEST AN...

afirmă A. Ivanov antrenor federal de aruncări al U.R.S.S.

Sîmbătă și duminică, în sala de atletism „23 August"", un om a urmărit cu o atenție care trăda pe specialist numai cele 4 probe de aruncare a greutății. Cineva ne-a spus că este unul din cei mai buni antrenori sovietici de aruncări. L-am cunoscut astfel pe inginerul Alexei Alexandrovici Ivanov, aflat la a treia vizită în România, invitat de Federația de Atletism în vederea unui schimb de experiență cu cîțiva dintre specialiștii noștri în aruncări.

Pe cartea de vizită a antrenorului sovietic stau scrise performanțele Antoninei Ivanova, deținătoarea unui rezultat de 19,39, la aruncarea greutății și al Raisei Taranda (18,91 m la aceeași probă). De aproape un an, Alexei Ivanov se ocupă și de pregătirea fostului recordman al U.R.S.S., Eduard Gușcin.

— În ce a constat schimbul de experiență cu antrenorii români ?

— Am avut un schimb de opinii cu cîțiva dintre antrenorii dvs. printre care Nicolae Gurău, Dan Serafim, Nicolae Tacorian, Armand Popa, Victor Cîncă, Constantin Cretu — privind tehnica probelor de aruncare a greutății și a discului și metodica de pregătire. Am avut întîlniri și cu antrenorii de la Cîmpulung Muscel unde am ținut și două conferințe al căror subiecte au fost legate de tehnica modernă a probelor amintite mai sus.

— Ce înseamnă „tehnica modernă"?

— Este tehnica celor mai buni specialiști la ora actuală. Este tehnica Nadejdei Cijova, a Argentinei Menis, a lui Randy Matson.

— Se mai pot produce modificări în tehnica actuală a probelor de aruncări ?

— Nu cred că se vor produce schimbări esențiale. Tehnica de azi se poate perfecționa însă, prin desăvîrșirea mișcărilor în partea mijlocie a aruncării.

— Un compatriot al dvs., Alexei Barișnikov a adus o interesantă inovație la greutate, înlocuind „clasica săltare" cu o piruetă, ca la aruncarea discului. În scurt timp el a ajuns recordman al Uniunii Sovietice aruncînd 20,64 m. Va face noul stil prozeliți ?

— Procedeul lui Barișnikov va „prinde", așa cum a prins și flop-ul lui Fosbury. Deocamdată, Barișnikov este singur, toți ochii sînt ațintiți asupra lui, mai face încă multe greșeli. L-am văzut aruncînd la antrenamente mult peste ceea ce realizează în concursuri. Procedeul pe care el l-a inventat își va găsi adepți printre aruncătorii înalți, cu picioare lungi, pentru care cercul este prea mic și nu au loc să facă săltarea, depășind adesea pragul.

— Ce părere aveți despre antrenorii români de aruncări ?

— O părere bună. Aveți, doar recordul mondial la disc. La aruncarea greutății nu aveți încă o școală proprie. I-am auzit pe mulți dintre specialiștii dumneavoastră afirmînd că nu au atleți cu un gabarit corespunzător. Să știți că tinerii pe care i-am văzut atît la București, cît și la Cîmpulung nu sînt cu nimic mai prejos față de cei pe care îi selecționăm noi.

— De unde, atunci, diferența de rezultate ?

— V-am spus, este în primul rînd o problemă de tradiție. Am observat, de asemenea, o greșeală de tehnică aproape generalizată. La aruncarea greutății, după „săltare", aproape toți aruncătorii pe care i-am văzut se „deschid" prea repede, nu folosesc suficient forța marilor grupe musculare (coapsă, bazin, spate).

— Dintre tinerii pe care i-ați urmărit aici, la concurs, ați remarcat pe cineva ?

— Da, am văzut cîteva fete cu frumoase calități. Am urmărit-o pe Liliana Georgescu în două concursuri, desfășurate la un interval de o săptămînă. A progresat în acest interval aproape o jumătate de metru. Mi-au plăcut, de asemenea, Sofia Mitrică, Viorica Brad, Gabriela Ionel. Din discuțiile pe care le-am avut, mi-am dat seama, însă, că unora din ele nu le place să arunce! Am văzut-o și pe recordmana țării dumneavoastră, Valentina Cioltan. Are calități extraordinare, vă spun cu mîna pe inimă că poate arunca chiar anul acesta peste 19 metri.

Vladimir MORARU

BOX

ASTĂ SEARĂ, LA DINAMO „GALA SPERANȚELOR"

Consecvent în hotărîrea de a oferi iubitorilor nobilei arte gale de box cît mai frecvente, clubul sportiv Dinamo organizează astă seară, cu începere de la ora 18, în sala din șoseaua Ștefan cel Mare, o interesantă reuniune pugilistică denumită „Gala speranțelor". Vor evolua sportivi din cluburile și asociațiile bucureștene. Vor apare între corzile ringului 13 perechi de boxeri juniori și seniori.

ALPINISMUL ÎN CĂUTAREA UNOR REPERE PENTRU ACTIVITATEA SA VIITOARE

(Urmare din pag. 1)

sănătoasă la un nivel superior turismului de munte.

E. COLIBAN, alpinist — București : Faptul că, la noi, alpinismul este organizat și cuprins într-un sistem competițional a generat o mulțime de neajunsuri. Alpiniștii au legături între ei aproape numai prin intermediul formelor competiționale. Se ajunge, fatal, la scindarea masei de alpiniști în concurenți, arbitri, activiști etc. Activitatea alpiniștilor fiind judecată după rezultatele din competiții, scindarea se accentuează mai mult. Pentru simplul motiv că a realizat un timp mai slab în campionat, o secție se poate desființa...

AL. ZOLOTARU, antrenor — Petroșani : Eu nu doresc să am doar cinci alpiniști de elită. Vreau să am 50 sau chiar 500 de alpiniști pe care să-i formez ca oameni utili patriei... Sînt mulți cei ce fac alpinism pe cont propriu. Ei nu se pot legitima pentru că atunci trebuie să participe la campionat. Dar dacă n-ai o anumită categorie de clasificare nu poți participa la campionat. Iată anomalii care dăunează alpinismului...

Dr. RUSE, membru în comisia medicală a F.R.T.A. : În funcție de posibilitățile materiale, **federația nu-și permite să abordeze decît unele forme de exprimare a alpinismului.**

Prof. univ. R. ȚIȚEICA — București : Alpinismul a pierdut o parte din farmecul său din cauza modului în care se practică acum.

După cum se vede, o bună parte din vorbitori reproșează federației că și-a axat activitatea pe un riguros sistem competițional care ignoră caracteristicile primordiale ale alpinismului.

Ce afirmă — în replică — secretarul general al F.R.T.A., prof. M. MIHĂILESCU ?

„Este adevărat că, inițial, federația a adoptat un asemenea sistem și a recurs deseori la întreceri contra-cronometru. Anumite norme financiare, aplicate întregii mișcări sportive au impus acest lucru. Totuși, în ultimii ani, am renunțat din ce în ce mai mult la cronometru și, în calendarul anului 1973 se face mai simțită această tendință. S-au introdus în schimb, alpiniade, întîlniri de alpinism, s-a înființat Cupa României".

Se poate spune, așadar, că forul de specialitate nu a rămas insensibil față de unul din principalele deziderate ale alpiniștilor.

CLUB ALPIN ?

În proiectul amintit apare ca o problemă centrală forma de organizare a alpinismului din țara noastră. Se preconizează, astfel, crearea unui club alpin cu filiale în diferite orașe.

Este interesant de reținut faptul că, în cadrul mesei rotunde, opțiunea participanților a oscilat între noua formă și cea existentă (cu unele îmbunătățiri). Citatele următoare sînt elocvente în acest sens.

E. CRISTEA, antrenor — Brașov : Să nu distrugem ceea ce avem legiferat. Mai bine să punem cu toții umărul pentru a ieși din impas.

AL. BREAHĂ : Forma actuală nu mai corespunde necesităților, ea reprezintă o frînă în dezvoltarea alpinismului și, în mod dialectic, aceasta formă trebuie schimbată.

Ing. I. COMAN : Aceste propuneri au nevoie încă de retușuri în sensul în care se va ajunge prin părerea majorității. Eu nu mă raliez propunerii de a se înființa un club alpin. Nu înseamnă că schimbînd titulatura am rezolvat totul. **Problema esențială nu constă în forma de organizare ci în oameni.**

I. GHEȚIE, antrenor — București : Cei mai mulți dintre noi doresc ca alpinismul să-și desfășoare, în continuare, activitatea sub egida C.N.E.F.S.-ului. Dorim acest lucru și pentru posibilitățile de finanțare pe care le are C.N.E.F.S. dar, în același timp, **sperăm ca alpinismul să fie recunoscut ca o activitate distinctă și, deci, organizat conform specificului său.**

T. BOERESCU : Nu e frumos ce vor acești tineri ? Ei vor să ne strîngem cu toții într-o mare familie. Cu alte cuvinte, să terminăm disensiunile, să avem un statut.

P. BOGOIU : Sînt împotriva altei forme de organizare. Bineînțeles, trebuie luate măsuri eficiente și grabnice pentru a îmbunătăți activitatea federației în care n-au dreptul să hotărască doar doi oameni. Trebuie reactivizate comisiile federației.

I. GHEȚIE : Trebuie convocată conferința pe țară a alpiniștilor care urmează să separe alpinismul de turism. Aici, C.N.E.F.S. va trebui să găsească soluția cea mai indicată.

N. DOBRE : Forma actuală de organizare a federației cu un birou comun pentru alpinism și turism nu s-a dovedit bună. Faptul că există comisii mixte de alpinism și turism la nivelul județelor și municipiilor duce la un amestec de probleme dăunător.

TAINA DUȚESCU : Mi se pare că ar fi bine să avem o formă de organizare mai largă, mai cuprinzătoare. Indiferent de nume. Și ea să se ocupe nu numai cu alpinismul de performanță ci și cu probleme de Salvamont, de ghizi, de educare a tineretului în școli de alpinism.

M. SCHEN : De acord să se convoace o adunare generală care să stabilească comisii, sarcinile ce le revin, ca și componența lor. Desigur, va trebui ales și biroul federal care să cuprindă oameni competenți.

Prof. univ. R. ȚIȚEICA : Cred că nici unul din cele două tipuri de opinii expuse aici foarte tranșant nu poate fi luat ca singur valabil. Totuși, eu înclin mai mult spre formula din proiect decît spre sistemul de pînă acum.

Și-acum, audiatur et altera pars !

Deci, dăm cuvîntul prof. M. MIHĂILESCU : „Dacă ar fi posibil, eu aș întrevedea o organizare în acest fel a activităților de turism, alpinism și adiacente. O federație alcătuită din patru comisii centrale : alpinism (care ar putea avea denumirea de Club alpin), orientare, turism și Salvamont. O asemenea formulă — însă — nu cred că ar putea fi valabilă numai prin aportul unui activ voluntar. Este necesar un cît de mic nucleu de salariați".

LA IZVOARELE NEMULȚUMIRILOR

S-a desprins din cuvîntul participanților la masa noastră rotundă o accentuată nemulțumire față de modul în care își desfășoară activitatea Federația de turism-alpinism. Și, poate, tocmai aceste nemulțumiri au dus la ideea creării unui Club alpin.

Iată cîteva opinii în legătură cu inadvertențele apărute la nivelul conducerii federației.

AL. BREAHNĂ : O frînă în dezvoltarea alpinismului — cum s-a spus — o constituie activitatea sectară pe care o desfășoară unii tovarăși din conducerea F.R.T.A. Neluîndu-se în seamă inițiativele venite din masa alpiniștilor, s-au adus prejudicii importante acestei activități.

I. ZINCENCO, antrenor — București : Sînt nemulțumit de modul în care federația noastră rezolvă problemele ce stau în fața alpinismului.

AL. ZOLOTARU : Indicațiile pe care ni le dă federația reprezintă, după mine, niște linii personale. Ele nu sînt o elaborare colectivă.

P. BOGOIU : Nu toți cei care ar fi putut contribui la dezvoltarea alpinismului au putut să-și aducă contribuția.

M. NAGHIU : Eu am făcut parte din colegiul de antrenori. Am și participat la trei ședințe dar fiindcă nu m-am declarat de acord cu conducerea federației în privința intereselor unui club n-am mai fost chemat. Acum doi ani am confecționat niște materiale pentru alpinism. Le-am predat federației. Tov. Mihăilescu le-a pus într-un sertar și atît.

E BINE SĂ NU PIERZI MOMENTUL !

„TÎRGUL DE IARNĂ"

vă dă posibilitatea să cumpărați cu reduceri de prețuri între 10% și 25%.

- Paltoane din stofă pentru bărbați, adolescenți și copii (băieți și fete)
- Paltoane din stofă pentru femei și adolescente
- Pardesie stofă pentru femei, adolescente și băieți
- Fuste stofă pentru femei și adolescente
- Fulare tesute lînă și tip lînă
- Baticuri și basmale țesute lînă și tip lînă
- Șepci iarnă din țesături lînă și tip lînă
- Mănuși piele căptușite cu tricot
- Cizme și ghete p.v.c. pentru femei

MULTE DIN ACESTE MĂRFURI SE VIND ȘI CU PLATA ÎN RATE